

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, prin intermediul reprezentantului Leonid Haritonov, împotriva deciziei din 30 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău și deciziei suplimentare din 30 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 împotriva Elenei Zop, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 13 mai 2015, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Zop, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” solicitând încasarea datoriei în mărime de 1759,94 lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 270 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în conformitate cu Legea nr.188 din 28 septembrie 2014 cu privire la unele măsuri referitor la procedura falimentului SA „Termocom”, SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” din Chișinău a devenit succesori de drepturi și obligații ale SA „Termocom” prin preluare subansamblului funcțional ce ține de activitatea de producere, distribuție și furnizare a energiei termice. Odată cu deschiderea contului personal, locatarul a acceptat prestarea serviciilor de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice.

Menționează că, pârâta nu a contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate, prin ce și-a exprimat acordul tacit la calitatea serviciilor prestate. Astfel, au apărut raporturile dintre locatar, care de fapt este și consumator și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 ca gestionar al fondului locativ conform art.20 al Hotărârii Guvernului nr.434 din 09 aprilie 1998 și art. 8 alin. (2) lit.b) Cod civil.

Susține că, pîrîta nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată pentru energia termică pînă la 01 iunie 2014 constituie suma de 1759, 94 lei, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Conform art. 10,17,18 al Hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Invocă că, în temeiul art. 617 alin.(2) lit. a) Cod civil este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționării prealabile a litigiului pe cale extrajudiciară. Însă, pîrîta a fost informată prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) despre executarea obligației, ceea ce nu s-a făcut pînă în prezent.

Prin hotărîrea din 03 decembrie 2015 a judecătorei Buiucani, mun.Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 împotriva Elenei Zop, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei.

Prin decizia din 30 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 și s-a menținut hotărîrea din 03 decembrie 2015 a judecătorei Buiucani, mun.Chișinău.

Prin decizia suplimentară din 30 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a încasat din contul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 în beneficiul Elenei Zop cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei.

La data de 16 iunie 2016, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, prin intermediul reprezentantului Leonid Haritonov, a declarat recurs împotriva deciziei din 30 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău și decizia suplimentară din 30 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată constituite din taxele de stat achitate.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume prevederile Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, modificat prin Hotărîrea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică (Anexa nr. 7 pct. 8¹), care în circumstanțele cazului dat urmau a fi aplicate. La fel, urmau a fi aplicate prevederile art. 46 alin. (5) al Constituției Republicii Moldova, art. 315 alin. (3) și (6), 349 alin. (1), 355 alin. (1) Cod civil.

Indică că, nu este de acord cu deciziile instanțelor judecătorești care au concluzionat că intimata nu urmează să achite plata pentru serviciul prestat. În opinia sa, ambele instanțe incorect au luat ca bază afirmațiile intimitei referitoare la instalarea în apartament a unui sistem de încălzire autonomă și refuzul acesteia de a achita plata pentru energia termică degajată de sistemul centralizat. Calcularea plății pentru serviciul încălzire se efectuează potrivit normelor legale ce reglementează acest proces, pe care instanțele urmau să le aplice. Spre deosebire de alte servicii comunale, încălzirea centralizată nu poate fi stopată printr-o simplă deconectare a

aparaterelor de încălzire (radiatoare) în apartamente, pentru că datorită specificului proceselor de conducție termică căldura se transferă între locuințele vecine (apartamente). Sistemele ingineresti comune (de apă, canalizare, de încălzire) sunt prevăzute în paralel, în subsol sau la etajele tehnice. Acest lucru se face pentru ca conductele de apă și canalizare să nu înghețe în perioada rece a anului, întru-cît acestea sunt încălzite de la rețelele termice. În așa mod locatarii care sînt conectați la sistemul centralizat plătesc pentru siguranța și buna funcționare a sistemelor de alimentare cu apă și canalizare în perioada de iarnă. În majoritatea încăperilor unde se află scările blocurilor locative sunt deconectate aparatele de încălzire. Chiar și în lipsa aparatelor de încălzire în aceste încăperi se menține temperatura pozitivă la temperaturi scăzute de afară din contul aceluiași sistem centralizat și din contul celor care continuă să plătească pentru încălzirea centralizată.

Sușține că, instanța de apel urma să aprecieze toate probele anexate la dosar și în final să concluzioneze asupra admiterii sau respingerii acestora, ceea ce la caz nu s-a făcut. Nu au fost supuse aprecierii probele și argumentele prezentate de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14.

Opinează că, fiind în vigoare prevederile Hotărîrilor Guvernului Republicii Moldova, care stabilesc despre cheltuielile necesare suportate pentru pierderile de energie termică din blocurile locative care dispun de subsol unde sunt instalate rețele ingineresti comune, instanțele judecătorești urmau să aplice aceste norme în limitele prevăzute. Însă, la caz constată că instanțele judecătorești au interpretat lipsa de cheltuieli pentru pierderi de energie termică fără a-și argumenta poziția pe careva calcule întocmite de instituții specializate ce administrează acest domeniu. Faptul că intimata nu folosește careva încăperi din subsolul blocului locativ în cauză nu exclude obligația acesteia de a participa la achitarea cotei părți pentru energia termică degajată de țevile din subsol, ce asigură funcționarea livrării serviciilor de apă și canalizare de care beneficiază intimata.

Remarcă că, încălzirea degajată de sistemul autonom instalat în apartamentul intimatei care este amplasat la etajul 5 al blocului, nu poate asigura energia termică necesară pentru menținerea în stare funcțională a țevilor de alimentare cu apă și serviciu canalizare, care sunt instalate în subsol (servicii de care beneficiază și intimata). Funcționarea acestora în perioada sezonului rece este asigurată datorită sistemului centralizat de încălzire, țevile căruia trec prin subsol. Instanța de apel a apreciat drept declarativ acest motiv invocat de întreprindere, pe cînd în realitate acesta se bazează pe calculele întocmite de instituții specializate, fiind prezentat în acest sens și răspunsul Ministerului Economiei nr. 06/3-1521-L din 30 decembrie 2011.

Decizia Curții de Apel Chișinău, cît și decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău au fost adoptate la 30 martie 2016, iar Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, prin intermediul reprezentantului Leonid Haritonov, a declarat recurs la data de 16 iunie 2016.

Materialele pricinii atestă că deciziile contestate au fost expediate părților la data de 15 aprilie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.110), însă, a fost recepționată de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 la data de 25 aprilie 2016, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.118).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, prin intermediul reprezentantului Leonid Haritonov, la data de 16 iunie 2016, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, prin intermediul reprezentantului Leonid Haritonov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, prin intermediul reprezentantului Leonid Haritonov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, prin intermediul reprezentantului Leonid Haritonov.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, prin intermediul reprezentantului Leonid Haritonov, împotriva deciziei din 30 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău și deciziei suplimentare din 30 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală